

לקיים זרע בעולם - והלכת אל הפלים, אלה הם הצדיקים שנקראים פלי ה', שכתוב (שם נב) הברו נשאי פלי ה'. שעתידים הצדיקים להביא להם את כל העולם דורון למלך המשיח. ואותם פלי ה', פלים שהקדוש ברוך הוא נהנה בהם, אלה הם פלים שבורים, שבורים הם בעולם הזה כדי לקיים את התורה. והשמוש שהקדוש ברוך הוא משתמש בהם לא משתמש אלא מתוך הפלים הללו. וכשתדבק בהם, ושתית וגו'.

רבי יוסי פתח ואמר, (רות ג) ויאכל בעז וישת וייטב לבו. מה זה וייטב לבו? שברך על מזונו, ופרשוהו. וזהו סוד, שמי שמברך על מזונו זה מיטיב ללבו, ומי מוליך? (ומי הוא?) כמו שכתוב (תהלים כו) לך אָמר לבי. וכתוב (שם עג) צור לְבָבִי וגו'.

ומשום שברכת המזון חביבה לפני הקדוש ברוך הוא - כל מי שמברך על השבע, מיטיב ומשמש למקום אחר, וסימנה - סעודת השבת, שמקום אחר נהנה מאותה ברכה של שבע ושמחה. וכאן נהנה מאותה ברכה של שבע של אותו צדיק בעז, וזהו וייטב לבו.

מה הטעם? משום שהמזון הוא קשה לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אותו מקום, וכיון שאדם אוכל ושותה ומברך, אותה ברכה עולה, ונהנה מאותם דברים של שבע שעולים, ונמצא שנהנים מן המזון ממטה ומלמעלה.

וזהו הסוד שבין החברים. הסוד שפחל לא נהנה אותו מקום, אלא מאותם דברים שעולים מתוך שבע, וכל הדברים מתעטרם ורוים ושבעים בשמחה, ואותו מקום נהנה מהם. בשבת הוא סוד

קלה. וצמית, לישנא דנקיות נקט, וצמית, דאי תיאובתך לאדבקא בבר נש לקיימא זרעא בעלמא, והלכת אל הפלים, אלין אינון צדיקייא, דאקרוין פלי יי', דכתיב, (ישעיה נב) הברו נשאי פלי יי'. דזמינון צדיקייא לאייתאה לון פל עלמא, דזרונא למלכא משיחא, ואינון פלי יי', מאנין דקודשא בריך הוא אתהני בהו, אלין אינון מאנין תבירין, תבירין אינון בהאי עלמא, בגין לקיימא אורייתא. ושימושא דקודשא בריך הוא אשתמש בהו, לא אשתמש אלא מגו הני כלים. וכד תתדבק בהו ושתית וגו'.

רבי יוסי פתח ואמר, (רות ג) ויאכל בעז וישת וייטב לבו. מהו וייטב לבו. דבריה על מזוניה, ואוקמוה. ודא הוא רזא, דמאן דמברך על מזוניה, דא אוטיב ללביה, ומאן אוטיב (כ"א ומאן איהו) כמה דכתיב, (תהלים כו) לך אָמר לבי. וכתוב (תהלים עג) צור לְבָבִי וגו'.

ובגין דברכת מזונו חביבא קמי קדשא בריך הוא, פל מאן דבריה על שבעא, אוטיב וחידי לאתר אחרא, וסימנה סעודתי דשבת, דאתר אחרא אתהני מההיא ברכה דשבעא וחידי. והכא אתהני מההיא ברכה דשבעא דההוא צדיק בעז ודא וייטב לבו.

מאי טעמא. בגין דמזונו איהו קשה קמי קדשא בריך הוא והוא אתר, וכיון דבר נש אכיל ושתה, וקא מברך. ההיא ברכתא סלקא, ואתהני מאינון מלין דשבעא דסלקין, ואשתכח דאתהני ממזונו מתתא ומלעילא.

ודא איהו רזא דבין חברייא. רזא בחול לא אתהני ההוא אתר, אלא מאינון מלין דסלקין מגו שבעא, וכלהו מלין מתעטרין ורוון ושבעין בחדו, וההוא אתר אתהני